

Palmsöndagen 2020-04-05 i S:t Peter
Predikan av Solveig Högberg
”Vägen till korset”

Matt 21:1-11

Det var en alldeles vanlig dag. En dag ungefär som alla andra. Männerna hade säkert varit i templet på morgonen, nu började kommersen komma igång, gatorna fylldes av herdar med sina fårhjordar, sophämtare och försäljare. Där fanns också pilgrimer som var på väg att fira påsk i Jerusalem.

Men det som började alldeles vanligt skulle snart visa sig bli en dag utan motstycke i historien, varken förr eller senare har något liknande hänt.

Snart började folket samlas på huvudgatan, ryktet har gått, ”Han kommer, han som vi och generationer före oss har väntat på. Konungen som ska befria oss från ockupationsmakten.” Man började bereda både sig själva och gatorna för mottagandet. Man bröt kvistar av träden och la ut sina rockar som en röd matta där kungen skulle rida fram. Man sjöng och ropade högt ”Hosianna”!

Det blev inte en sådan vanlig dag som man hade tänkt!

Detta var verkligen inte heller en vanlig dag för alla de som var ännu mer inblandade.

Jesus, som blev mottagen på detta sätt visste vilket lidande som låg framför honom. Han visste att folkskaran snart lika entusiastiskt skulle ropa ”korsfäst”.

Inte heller för lärjungarna var det en vanlig dag. Jag tänker att de var ganska frustrerade inför allt som hände runt Jesus och runt dem. Även om de hade fått mycket undervisning i förväg så var det något annat att vara mitt i skeendet. Nu var det inte längre bara ord och berättelser, nu var det en högst påtaglig verklighet som gick in genom kroppens alla sinnen.

Redan början på dagen hade varit så märklig.

De var tillsammans på väg från det ställe som de hade övernattat på och när de börjar närma sig Jerusalem skickar Jesus iväg två av dem för att hämta en åsna som han säger sig behöva.

Bara det är märkligt.

Enda gången Jesus har sagt att han behövde något för egen räkning, då talade han om en åsna. Det är också så märkligt att Jesus tar för givet att ägaren ska lämna åsnan ifrån sig bara lärjungarna försäkrar honom att ”Herren behöver den” och att de snart ska lämna tillbaka den. Det var ju ingen liten sak de begärde, även om det bara var ett lån. Hur kunde Jesus tänka sig att ägaren skulle släppa ifrån sig en förmögenhet på detta sätt?

Tänk dig själv in i den situationen: någon kommer hem till dig och tar din bil, kanske till och med utan att fråga. När du protesterar så får du bara höra: ”Vi behöver den just nu, men du ska snart få den tillbaka!”

Vi vet inte något om denna åsneägare, kände han Jesus eller var det som nu skedde mitt framför ögonen på honom något helt oförklarligt? Kanske blev han så överraskad att han inte kom sig för att hindra lärjungarna, kanske kände han till profeternas ord och förstod att han nu var indragen i ett gudomligt skeende.

Nåja, det behöver vi inte spekulera i. Det viktiga är hur det slutar. Han låter lärjungarna få åsnan med sig.

För mig vittnar det om en oerhörd tillit. En tillit till det lärjungarna sa, men också en tillit till att han och hans åsna behövdes i det som just nu hände i utkanten av Jerusalem.

Detta tål att tänkas på och reflektera över.

Det är lätt att glömma bort att när Guds tid kommer, när han handlar, kan det ske plötsligt och oväntat och på ett sätt som ingen annat, även om vi ibland kanske borde kunna tyda tecknen.

Jag skulle vilja skicka med en fråga från dagens gudstjänst och predikan att fundera vidare över:

Vad har du som du kan låna ut till Jesus ett tag?

Somliga beslut vi måste fatta är svåra. Somliga av de uppgifter vi måste genomföra kan se omöjliga ut.

Det är ett svårt beslut att pausa verksamheten i kyrkan, i oron över att någon i vår kyrka skulle bli smittad av Coronaviruset. Det är ett svårt beslut att hålla sig socialt avskärmad, för en del till och med i ensamhet innanför bostadens fyra väggar. Det är ett svårt beslut att inte få besöka dem som sitter i sin ensamhet och längtar efter att få möta någon. Det är krångligt när det inte bara är en vanlig dag.

Det finns några gånger under livet då man vet att nu förändras allt.

Oftast är det kanske så att man ser förändringen först när man tittar bakåt. Men vi lever just nu i en tid då vi hela tiden måste fatta beslut om drastiska förändringar. I en tid då vi kanske mer än vanligt får fundera över ”vad har jag som jag kan låna ut till Jesus just nu?”

Vad är det som Jesus behöver just nu för att han ska kunna komma människor tillmötes?

Oavsett om det är en alldeles vanlig dag eller om det är en dag då allt har vänts upp och ner.